

SURINAAMSCHÉ COURANT.

PARAMARIBO.

WET van den eersten Mei 1838, waarbij de reeds in de districten Nickerie afgekondigde: » Strafbepalingen tegen zoodanige slaven, welke door ontvlugting uit de Kolonie zich aan hunnen wettigen meester hebben onttrokken of trachten te onttrekken, alsmede tegen diegenen, welke zoodanige ontvlugting hebben bevorderd of trachten te bevorderen, voor de overige gedeelten der Kolonie Suriname verbindende worden verklaard.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo door Ons, uit aanmerking, dat zich eenige weinige slaven, door middel van ontvlugting buiten de Kolonie, aan hunne wettige overheid en meester hebben weten te onttrekken, tegen zoodanige misdadige ontsnapping reeds strafbepalingen in de beide districten Nickerie zijn verordend, en aldaar gepubliceerd, ten einde zoowel in het belang der openbare orde, — volgens welke de slaaf, alleen door tusschenkomst van zijne hooge overheid tot vrijdom kan geraken, — zoodanige onwettige handelingen tegen te gaan, als daardoor tevens de regten van den wettigen meester te beschermen.

ZOO IS HET, ter handhaving van ditzelfde openbaar en bijzonder belang over de geheele uitgestrektheid dezer Kolonie, dat Wij, gehoord hebbende den Koloniale Raad, hebben goedgevonden, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1.

De navolgende artikelen, welke op den tienden October achttien honderd zeven en dertig, in het opper-district Nickerie, en den een en twintigsten October achttien honderd zeven en dertig, in het neder-district Nickerie als wetsbepalingen zijn afgekondigd, zullen met eenige wijziging van art. 1 en 2, ook in de overige gedeelten der Kolonie worden gepubliceerd:

ARTIKEL 1.

» De ontvlugting van eenen slaaf uit de Kolonie Suriname, met het kennelijk oogmerk, om zich aan zijnen wettigen meester te onttrekken, zal worden gestraft met dwangarbeid op een der Lands etablissementen, of wel op de plantagie zijns meesters, of eenigen anderen door dezen aan te wijzen grond, voor den tijd van ten hoogsten tien achter-eenvolgende jaren.

ART. 2.

» Wanneer zoodanige ontvlugting van eenen slaaf is voorafgegaan, of vergezeld geweest door de misdaad van diefstal, of eenig ander misdrijf tegen den eigendom, zal de schuldige worden gestraft met dwangarbeid, op eene der plaatsen bij het vorig artikel bedoeld, voor den tijd van ten hoogsten vijftien jaren.

ART. 3.

» Wanneer de ontvlugting een slaaf is voorafgegaan of vergezeld geweest door eenige daad van verzet of geweld tegen personen, welke den vlugteling hebben aangehouden, of trachten aan te houden, zal de schuldige met den dood worden gestraft, ten zij zoodanige daad van geweld of verzet geene verwonding of eenig ander schadelijk gevolg heeft te weeg gebragt, wanneer ook de naaste straf aan die des doods door den Regter zal kunnen worden toegepast.

ART. 4.

» Wanneer twee of meer Slaven complot tot ontvlugting buiten de Kolonie gemaakt, en daarvan regtens voldoende zal zijn gebleken, zal de hoofd-aanlegger tot levenslangen dwangarbeid, en ieder der medepligtigen tot dwangarbeid voor den tijd van tien jaren worden veroordeeld.

ART. 5.

» Vrije Personen, welke de ontvlugting van eenen slaaf uit de Kolonie doorschui-houding van denzelfden begunstigd, of middelen van transport daartoe hebben gegeven, of zoodanige ontvlugting op eenige andere wijze hebben bevorderd, zullen worden gestraft met confinement op een der Lands-etablissementen voor ten minsten een jaar en ten hoogsten tien jaren, welke straf, in de gevallen bij dit artikel bedoeld, die van dwangarbeid zal zijn voor slaven, zoo dikwerf deze de ontvlugting van eenigen slaaf zullen hebben begunstigd of bevorderd.

ART. 6.

» Wanneer, hetzij vrije personen, hetzij slaven, zich vóór of tijdens de ontvlugting van eenen slaaf met dezen laatste aan eenige andere misdaad mogen hebben schuldig of medepligtig gemaakt, welke eene hoogere straf, dan die van confinement voor vrije personen en van dwangarbeid voor slaven, gedurende den tijd van ten hoogsten tien jaren, zoude behooren ten gevolge te hebben, zal de Regter aan zoodanige schuldigen en medepligtigen die straf opleggen, welke is vastgesteld tegen de misdaad vóór- of bij de ontvlugting van eenen slaaf gepleegd.

ART. 7.

» Zoo dikwerf volgens de bepalingen in deze Wet voorkomende de straf van dwangarbeid tegen slaven moet worden uitgesproken, zal deze worden voorafgegaan door eene correctie met slagen ter bepaling des Regters.

ART. 8.

» De poging tot ontvlugting van eenen slaaf uit de Kolonie door daden van uitvoering gekenmerkt, zal met dezelfde straffen worden achtervolgd, als de ontvlugting, welke door aanhouding of uitlevering van den ontvlugten slaaf is, of wordt verijdeld.

ART. 9.

» Slaven, welke uit de Kolonie zijn ontvlugt, of bewijsselijk hebben gepoogd te ontvlugten, met het kennelijk oogmerk, om zich aan den wettigen meester te onttrekken, zullen nimmer brieven van vrijdom kunnen bekomen.

ART. 10.

» Vrije personen en slaven, welke de ontvlugting van eenen slaaf uit de Kolonie

» nie, door aanhouding van denzelfden verijdelen, of door ontdekking aan de bevoegde autoriteit van eenig complot van slaven tot ontvlugting uit de Kolonie weten te verijdelen, met dat gevolg, dat de schuldigen in handen der Politie geraken, zullen, hetzij met premien van ten minsten Honderd Guldens voor iederen vlugteling, hetzij ook, wat slaven betreft, in bijzondere gevallen door het Gouvernement met den vrijdom worden begiftigd, en zulks tegen schadeloosstelling aan den eigenaar.

ART. 11.

» Door vorenstaande bepalingen wordt geenszins gederogerd aan de Publicatie van 5/6 December 1828 (G. B. sub N°. 23), en andere verordeningen, houdende strafbepalingen tegen het wegllopen van slaven binnen de Kolonie.

§ II.

Voor zoo verre, bij de uitvaardiging der voorschrevene wetsbepalingen in de overige gedeelten der Kolonie, schuldigen en medepligtigen aan eene der omschrevene misdaden uit de districten Nickerie voor het Gerechtshof mogten te regt staan, zal, naar aanleiding der wijzigingen van art. 1 en 2, in de daarvoor vatbare gevallen, door den Regter ook op die beklaagden eene mindere straf, dan de eerst bij die artikelen vastgestelde straffen van toepassing mogen worden gemaakt.

§ III.

Deze strafwet zal van den dag hare afkondiging in de overige gedeelten der Kolonie, ook aldaar verbindende zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 1sten Mei 1838, het vijf en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo,
den 8sten Mei 1838.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 10 Mei 1838.

Nademaal aan den Heer Luitenant Kolonel P. BALFOUR VAN RUTLEIGH verlof verleend is, tot het doen eener reis naar Nederland; zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 9den dezer, No. 138 bepaald, dat gedurende de afwezigheid uit deze Kolonie van voormelden Hoofdofficier, de functien van Garnisoens en Plaatselijken Kommandant te Paramaribo door den Heer Majoor titulair J. SCHEEK, en die van Kommandant van het Bataillon Jagers No. 27, door den Heer Kapitein G. VAN DEN HEUVEL zullen worden waargenomen.

De Kapitein Adjutant,
R. H. ESSER,

B. G. Klosterman

heeft ontvangen per het Schip *de Verwachting*, Kapt. H. K. HILLERS, en biedt tot *civiels* prijzen te koop:

Beste Boter; zoetemelksche en edammer Kazen; Hammen; gerookte Ossetongen; Sautijs de Bologne; heele- halve- en kwart tonnen pek en Rookspek; halve en kwart tonnen Zoutvleesch; Rolpens in vaatjes; fijne en grove hemden Linnen; Osnabrugse dito; MARYLANDSCHE SIGAREN en ROOK TABAK en veel andere GOEDEREN meer. (19693)

Degenhard en Kramer

hebben ontvangen per het Schip *de Verwachting*, Kapt. H. K. HILLERS, en bieden te koop:

Boter; Aardappelen; zoetemelksche en korfijne Kazen; Westphaalsche Hammen; gerookte Ossenribben; dito Tongen; dito kinnebaks Hammen; dito Sautijs de Bologne; vaatjes Rolpens; dito Worst en Sautijsjes; dito Tongen; Pekel en Rookspek in halve en kwart tonnen; gezouten Vleesch, gezouten ROLLADE in tobben; diverse DRANKEN en meer andere GOEDEREN. (7294)

(19694) Worden te *HUUR* gevraagd: Eenige MEIDEN om Koffij te plukken. — Adres bij

J. H. REIJEG.

(7295) Kapt. H. K. HILLERS, voerende het Nederlandsche snelzeilend Brik-Schip *de Verwachting*, voornemens zijnde *ultimo* dezer maand, de terugreis naar Amsterdam aan te nemen; biedt deszelfs Bodem aan ter inlading van SUIKER en KATOEN. — Adres bij de Heeren DEGENHARD & KRAMER.

Paramaribo, den 11 Mei 1838.

(19688) De minderjarige J. J. HEWITT vertrekt.

(19689) De minderjarige C. FERRIER vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip *Verwachting*, Kapt. H. K. Hillers, van Amsterdam, hebbende 39 dagen reis.

Kapt. J. Meijer, voerende het Schip *Edams Welvaren*, van Suriname naar Amsterdam, meldt d. St. Eustatius 6 December, dat hij na den 13den October uit Coppename vertrokken zijnde, den 25sten November eenen zwaren storm had doorgestaan, waardoor het Schip lek geworden en schade bekomen had, ten gevolge waarvan hij genoodzaakt is geweest te St. Eustatius binnen te loopen; aldaar echter niet kunnende lossen om te repareren, zoude de Kapt. een andere haven opzoeken, om de geleden schade te herstellen. Gemeld schip is den 3den Januarij, van St. Eustatius te St. Thomas gearriveerd, en zoude aldaar geëentelijk lossen om een nieuwe inspectie te ondergaan.

— Het Schip *de Nederlander*, Kapt. C. Hofker, is den 15den Februarij in Dover, lek en met schade binnengekomen. Van de lading is een klein gedeelte weinig beschadigd, doch het Schip afgekeurd geworden.

— Het Schip *de Vr. Catharina*, Kapt. Lange, van Suriname naar Amsterdam, is volgens brief van Falmouth van 7 Maart, den 16den Februarij op 430 Br. 150 L. masteloos, lek en met verlies van roer door het volk verlaten geworden. De kapitein, stuurman en vier matrozen zijn met het schip Mope, Kapt. Coombes, van Calcutta te Falmouth aangebragt; de overige kwartier is door het Amerik. Schip John Dunlop gered.

— Het vrak van het bij Scilly gestrand Schip *de Twee Gebroeders*, Kapt. J. K. Potjewijd, is aldaar publiek verkocht.

IN TEXEL GEARRIVEERD

Den 19den Februarij, Sophia Cecilia, B. F. Ipsen. Den 25sten, Julia, J. Hilbrands. — Den 1sten Maart, Levenszinnigheid, C. Meijer. — Den 13den, Nicolaas Witsen, F. Lange. — Wilhelmina, J. N. Kint. — West Indie, J. J. Boon. — Den 19den, Suriname, R. van der Mey. — Den 21sten, Susanna Maria, C. Spiegelberg, (36 dagen terugreis.)

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 4den Maart, Jonge Hijke Tromp, T. S. Oldendorp. — Den 12den, Equator, J. van der Kolk. — Den 17den, Regent, Nothlone.

IN VLISSINGEN GEARRIVEERD:

Den 7den Maart, Koophandel, Kapt. F. Popken.

Nieuwstijdingen.

Suriname.

PARAMARIBO, den 11 Mei 1838.

Wij hebben Nederlandsche Couranten ontvangen tot en met 26 Maart jl., en geven daaruit de navolgende uittreksels:

Door Z. M. is benoemd tot Adjunct-Gouvernements Secretaris te Suriname, Mr. A. KIKKERT.

— Onder de *Belgische Dagbladen* vinden wij den volgenden brief uit 's Gravenhage, dd. 21 Maart, medegedeeld door den *Précurseur*:

»Het berigt, dat de Koning aan den Heer Dedel order heeft gegeven om de 24 artikelen te onderteekenen, kan ik u als stellig zeker bevestigen. Maar daarbij bepalen zich onze berigten en niemand kan er meer van weten.

»Ongetwijfeld zullen er nog lange discussiën over de uitlegging der 24 artikelen plaats grijpen, maar dit gaat mij, en ook u, niet aan. Genoeg, het groote punt is beslist, en het beginsel der scheiding is erkend, zal bevestigd worden en zal deszelfs vruchten dragen.

»Het aan België toegewezen gedeelte der publieke schuld, hetwelk door Holland sedert 8 jaren is betaald geworden, zal aanleiding tot eenen grooten redetwist geven; maar dit is slechts eene zaak in het bijzonder, de hoofdzaak is dat de erkenning der scheiding het gevolg is en zijn zal van de onderteekening der 24 artikelen.

— Nopens de heugelijke tijding van eene gegronde hoop op eene eerlange schikking onzer geschillen met onze Belgische naburen, achten wij ons gelukkig te kunnen verzekeren, dat de Koning definitief eene schikking, op den grondslag der 24 artikelen berustende, heeft ingewilligd; dat voornamelijk de ingevingen en wenken van twee der mogendheden, bij de Londensche conferentie vertegenwoordigd, den Koning tot dien gewichtigen maatregel hebben doen besluiten; dat door Z. M. dienaangaande aan het korps diplomatiek te 's Gravenhage bereids mededeelingen gedaan zijn; en eindelijk dat de vertegenwoordigers der groote Hoven aldaar, dat blijde nieuws, onmiddellijk naar hunne respectieve regeringen hebben verzonden.

Uit PARIJS meldt men:

»Een courier, van Berlijn bij het departement van buitenlandsche zaken aangekomen, heeft een eigenhandigen brief van den Koning van Pruisen aan Z. M. Lodewijk Philips overgebragt, inhoudende, dat hij het steeds met hem eens zal zijn, ten aanzien der belgische aangelegenheden, en het aan zijne wijsheid overlaat, om het geschil, hetwelk met Holland bestaat, te beslechten.

»De minister van oorlog is daarop dadelijk bij Z. M. ontboden, en, na eene conferentie van weinige oogenblikken, zijn er couriers vertrokken, om de *gegevene bevelen* (denkelijk voor den aantogt der troepen naar de Luxemburgsche grenzen) *weder in te trekken*.

— Te Parijs is in den nacht van den 14den Januarij, een groot gebouw, de italiaansche schouwburg, in de asch gelegd. Een uur na de vertoaning van den *D. Juan van Mozart*, heeft men brand in hetzelfde ontdekt, die op dat oogenblik reeds zoo zeer was toegenomen, dat er aan geen blusschen konde worden gedacht, en men ter naauwer nood de belende huizen heeft kunnen behouden. Sommigen zeggen, dat de helse vuurregen, waarmee het zangspel wordt besloten, als de oorzaak van den brand moet worden beschouwd; anderen meenen, dat het onheil aan

eene kwalijk geslotene gaspijp moet worden toegeschreven. De vuur-kolom, die zich uit het instortend dak verheef, was ontzettend. De eerste hulp is aangebragt door de menigvuldige dansers, welke zich op de gemaskerde bals in den omtrek bevonden, en die, verkleed en vermomd, zoo als zij waren, zijn toegesnel, water hebben aangedragen, en aan de brandspuiten hebben gearbeid. — Het kabinet van *Rossini*, waarin menig kostbaar handschrift werd bewaard, is verbrand, zonder dat men iets heeft kunnen redden. — De directeur *Severini* is uit een venster gesprongen, en dood ter nedergevalen; de gebr. *Robert* hebben zich, langs een touw, gered.

Uit PETERSBURG wordt het volgende gemeld:

Gedurende deze koude is in den avond van den 29sten Dec. een hevige brand ontstaan in het keizerlijke winter-paleis, welke zoo spoedig toenam, dat, ondanks alle aangewende pogingen tot blussching, welke door den Keizer in persoon bestuurd werden, het grootste gedeelte van dat prachtige gebouw den 30sten, bij het afzenden der laatste berigten, reeds eene prooi der vlammen was geworden, terwijl het overige gedeelte toen nog in brand stond.

Het hoofdgebouw van het paleis is 400 schreden lang en 200 schreden breed. De Hermitage is behouden, en uit het paleis zelf zijn alle kostbaarheden, papieren, schilderijen, ja zelfs alle kleinigheden uit de vertrekken van H. M. de Keizerin, door de manschappen der garde gered. Omtrent de oorzaak van den brand zal, op bevel des Keizers, het strengste onderzoek gedaan worden; het schijnt, dat dezelve zich verspreid heeft uit de werkplaats der hof-apotheek. De brand begon aan het oostelijke gedeelte van het paleis, hetwelk het dicht bij de Hermitage ligt, en verbreidde zich, nademaal wegens de engte van de daar tusschen gelegene straat onmogelijk de noodige hulp kon toegebragt worden, en terwijl een hevige wind woei, met ongemeene snelheid. Dezelve deelde zich spoedig mede aan de vloeren en sloeg vervolgens over tot het zware dakwerk van het gebouw. Van vrijdag 29 Dec. 's avonds te 8 ure hield de brand 30 uren met gelijke hevigheid aan. Daar men, ondanks de pogingen van de brandblusschers en van de ter hulp toegesnelde troepen, de vlammen niet meester kon worden, beijverde men zich voornamelijk, om de in de vertrekken aanwezige voorwerpen te redden. In den beginne vormden eenige regimenten der garde eene ondoordringbare koten om het paleis, waardoor de handhaving der orde bevorderd werd. De Keizer bevond zich bijna gedurig bij den brand, en gaf zelf bevel tot de noodige maatregelen. — Te gelijk met den brand in het paleis, brak ook in de galei-haven op Wassilli-Ostrov brand uit; dezelve werd, met behulp van het finlandsche lijfgarde-regiment, spoedig gebluscht, onder opzicht van den grootvorst troon-opvolger, die terstond door den Keizer derwaarts gezonden was.

Andere berigten uit Petersburg melden nog, dat H. M. zich, bij het uitbreken van den brand, in den schouwburg bevonden, en dat de Keizerin den brand aanschouwd heeft uit het hôtel van het ministerie van binnenlandsche zaken. Daar de koude tot 24° R. (17° onder 0 F.) geklommen was, en het water der brandspuiten dus in de lucht bevrozen zou zijn, heeft men hetzelfde eerst warm gemaakt, maar deze voorzorg was spoedig overbodig, want binnen een uur was de gloed zoo sterk en de lucht zoo brandend heet, dat het ijs in de Newa, nabij het brandende paleis, smolt.

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRE